

megtörténik, hogy csupán az alantabbi ágak fejlődnek tovább s ezek azután alantabb képezvén koronát, sokkal nagyobb árnyékot idéznek elő, mint milyen volt az eredeti koronáé. Azt lehet tehát mondani, hogy a gondatlan, felületes gyűrűzés inkább ártalmára van a megmentendő fenyőserdénynek. Tapasztalatok igazolják azt is, hogy a gyűrűzött bükk a gyűrűzést követő évben rendesen dús termést hoz, magja azonban, ha a gyűrűzési munka tökéletes volt, egytől-egyig léha; ellenben a tökéletlenül meggyűrűzött bükk éveken át terem s magja bizonyos százalékig csirázó képes, minélfogva az ilyen módon meggyűrűzött fák alatt dús serdény képződhetik s ez a célba vett fenyő felujtásra végzetessé is válhatik.

(Folytatása következik).

A május és karácsonyfákról.

Irta: Ill és Nándor kir. főerdőtanácsos.

Ósi szokása népünknek, hogy május 1-én vagy piros pünkösd napján viradóra a szeretett lány ablaka elébe zöld lombos fát állit. Szinte szégyen a házra, melyben eladó lány lakik, ha nem pompázik előtte zöld üde leveleivel a gyakran szalagokkal, virágokkal is diszitett május fa.

Az egész falu lakossága örvendve nézi a szerelmesek e szemmel látható vallomását; csak az erdész az, ki gyanakvó szemekkel vizsgálja, vajjon nem valamely serdülő fiatalosa lett-e megrongálva a falu egyik vagy másik szépe kedvéért. Nincsen nyugalom addig, míg minden egyes fának származása kiderítve nincsen. Van dolga elég az erdőőröknek. Nem csoda tehát, ha az erdész, a kiből mindig van jó adag a költőiségből, ez egy esetben a rideg való embere, s a szép szokást kedvelni nem tudja.

Igy vagyunk a németektől átvett karácsonyfákkal is, a melyek a gyermek világ eszmény-képei, s a melyeket oly gyönyörködve szemlélünk magunk is s aggatunk tele sok szép és édes mindenfélével.

A május fák felállításának szokását már némely vidéken ki irtották a mogorva erdészek, s ma is vannak sokan, kik annak eltiltásában az erdőpusztítás megakadályozásának egyik hathatós eszközét keresik. Vizsgáljuk tehát közelebbről, helyes-e, a mit tesznek, s a tilalomnál nem akadna-e hathatósabb, jobb eszköz?

Az erdész ellensége a május fának, mert azt rendszeren lopják az erdőről. Az idyllikus szerelmes tehát az ő szemében közönséges fa tolvaj. Sőt több. Erdő rongáló. Akármilyen fával meg nem elégszik. Neki szép karcsu, hosszú törzsű, formás koronájú fa kell. Az ilyen rendszeren uralkodó szokott lenni. Tehát az erdő reménye, a majdan vágható szálfá, avagy rönkö esik áldozatul a paraszt gavallér hiúságának.

Ez mind igaz, csak az a kérdés, hogy egy kis jó akarat mellett nem lehetne-e eleget tenni a népszokásának is, meg az erdőnek is? Vajjon próbálták-e már tisztelt szaktársaink áruba bocsátani a május, meg karácsonyfákat? Tudunkkal ritka helyen teszik azt; de a hol tenni szokták hasznát látják, mert szép pénzt vesznek be érte, s a lopás kevesbedik.

Csak egy kissé számítani kell, és kiderül, hogy tisztán karácsony vagy május fa termelése is kifizeti magát. A sűrűben ültetett luczosokból a 10—20-dik évek között a fölös fákat ki lehetne karácsonfáknak szedetni, sőt ilyen turnusra alapítva erdőt is lehetne ültetni, a mely meghozná a befektetési költségeket.

A vágásokban előre tolakodó lágyfanemek, gyakran igen

alkalmasak május fáknak, s a tavaszi áterdölések elég anyagot szolgáltatnának arra, hogy minden lyánynak, még a kevésbé szépnek is ott emelkedjék ablaka alatt a zöld májusfa; persze a gazdagabbé előtt karcsu magas, a szegényebbé előtt kevésbé értékes.

Még egy bizonyos területnek e célra való berendezése is kifizetné magát, mert 30 éves turnusban elég szép május fákat lehetne termelni. Ha az ültetés 1 négyzet méternyi kötelékben történék, s a 20 éves kor körül a fácskák fele kiszedetnék: elég hosszú és karcsu, jó formás koronájú, mintegy 1600 fát lehetne nevelni, melynek darabját 50 krajczárjával értékesítve 800 frtnyi bevételt lehetne elérni holdanként. Ha már most a befektetett költségek és a talaj értékének kamatait számításba vesszük, nagyon drága talaj és igen nagy költségek mellett szaporodnának fel a kamatok 30 év alatt ily jelentékeny összegre.

Mai napság, midőn az erdésznek figyelembe kell vennie minden legkisebb jövedelmi forrást, hogy az erdőből a lehető legnagyobb jövedelmet behozza: a csekélységnek látszó május és karácsonyfát sem szabad megvetni.

A vasuti talpfák creosottal való telítéséről.

Közli: P é c h Dezső, m. kir. erdész.

A vasuti talpfa szükséglet fedezésére jelentékeny mennyiségű faanyag fordítatik, még pedig tudomás szerint, annak legjavából, s hogy ezen feladatának mennél hosszabb ideig megfelelhessen, a fát különböző anyagokkal impregnálják. Nem lesz tehát érdektelen egyikét ezen telítési eljárásoknak Nivois után megismertetni, úgy a mint azt egy jó hírnek örvendő francia társaság „La Compagnie de l' Est“ alkalmazza.